

29 januari 2023 wij van zuid

verkondiging

Er staat – afgezien van kerst – maar één verhaal in de bijbel over de jeugd van Jezus. We zien zijn ouders als gelovige mensen Hem inwijden in het geloof van zijn volk Israël. En als je goed kijkt, zie je al wat de diepste roeping van Jezus is.

Schriftlezing: Lucas 2:40-52

verkondiging

Gemeente van onze Heer Jezus Christus

Zo lekker gewoon, dat bijbelgedeelte van vandaag. Een inkijkje in de jonge jaren van Jezus. Er gebeurt iets wat je je helemaal kunt voorstellen. Jezus raakt kwijt. Je kind kwijt zijn. Dat is een nachtmerrie voor iedere ouder. Het zal je gebeuren. Je bent op het strand met zo'n mannetje als Thijs en je verliest hem uit het oog. Paniek. Maar ook als ze wat ouder zijn. Waar blijft je brugklasser? Ze zou toch voor het eten thuis zijn?

Je gaat zoeken. Doen Jozef en Maria ook. En als je je kind weer vindt, omhels je het vol emotie. 'Wat heb je ons aangedaan?! We waren zo ongerust!' En dan zegt die tiener: 'Doe ff rustig. Je weet toch dat ik gewoon nog even met Chantal mee was...' En daar sta je dan met je bezorgdheid. En je ontdekt: het is wel m'n kind maar ik begrijp hem of haar eigenlijk niet. Zoiets beleven Jozef en Maria met Jezus. Heel gewoon.

Maar ik zie ook iets heel ongewoons. Een kind van 12 jaar dat intens bezig wil zijn met het geloof. Toen onze kinderen 12 jaar waren, voelden ze daar steeds minder voor. En ze waren niet de enigen. Om me heen in de kerk zag ik ook de onderhandelingen: als je naar catechisatie gaat (dat had je toen nog) hoef je niet mee naar de kerk. Of: vandaag is de band in de kerk dus als je vandaag meegaat, hoef je volgende week niet.

Het deed me verdriet, die eerste keer dat ik alleen naar de kerk ging en zij thuis in bed lagen. Ik heb me ook wel eens afgevraagd: wat doen we fout als kerk, dat er vanuit ons soort kerken maar zo weinig jongeren blijven geloven? Zijn we te vrijblijvend? Maar ik ben vroeger ook niet met dwang opgegroeid... Of zijn we zelf de hartstocht ook een beetje kwijt?

Het zijn lieve en goede kinderen gebleven, de zonen van ons. Maar op een grote drive om bezig te zijn met de dingen van het geloof heb ik ze nooit kunnen betrappen. Ik zeg het met voorzichtigheid, want je weet niet wat er in iemands hart omgaat.

Ik heb in elk geval geleerd dat het niet in mijn vermogen ligt om iemand te laten geloven. Zeker niet mijn kinderen. Ik vertrouw ze toe aan God en bid of God bij ze wil zijn. En dat weten ze.

Als je dat alles overdenkt, besef je hoe bijzonder het is als dat vuurtje van het geloof gaat branden in een mensenleven. Gelukkig zijn er kinderen, jongeren, mensen, voor wie dat zo is. Van de week werden we opgebeld: 'Doet u ook aan dopen van oudere mensen?' Zo raken we in gesprek met iemand die eigenlijk haar hele leven al gelooft en gedoopt wil worden, in

deze kerk. Wij zaaien en we planten naar hartelust, maar wat is het een wonder als het plantje wortel schiet en er iets gaat groeien!

Het verhaal van de 12 jarige Jezus in de tempel lijkt wel gewoon, maar is het helemaal niet. Want het gaat niet over zomaar een kind, het gaat over Jezus. De evangelist Lucas vertelt dit verhaal om Jezus bij zijn lezers te introduceren. Dit inkijkje in zijn jonge jaren laat al helemaal zien wie Hij is.

En we horen Jezus voor het eerst in dit evangelie zelf iets zeggen. Er is al van alles over Hem gezegd: door een engel, herders, Simeon en Anna. Maar nu horen we Hem zelf. En Hij zegt:

(‘Waarom hebben jullie mij gezocht?) Wist je niet dat ik in de dingen van de Vader moest zijn?’ Het is vertaald met ‘huis’ van de Vader – begrijpelijk in het tekstverband – maar er staat ‘dingen van de Vader’ en dat is veel breder.

Jezus maakt hier om te beginnen duidelijk wie zijn Vader is. ‘Je vader en ik hebben met angst in het hart naar je gezocht’ zei Maria. Maar Jezus wás bij de Vader! Hij is thuis in het gezin van Jozef en Maria en gelukkig lezen we dat wij weer met hen mee naar huis gaat en hun gehoorzaam is. Maar zijn echte vader is de vader in de hemel. En ook zijn moeder zal haar plek een beetje moeten afstaan, als Jezus later zegt: Ieder die de wil van die vader doet, die is mijn moeder, mijn broer... Het gaat helemaal niet over Jozef en Maria en hun kind. Het gaat over Jezus, in de wereld gekomen om redding te brengen, de gekruisigde en opgestane Heer.

Wist je niet dat ik in de dingen van de Vader moest zijn? Jezus laat niet alleen zien wíe zijn Vader is maar ook dat het zijn levensopdracht is om met de dingen van die Vader bezig te zijn.

Is dat ook niet onze levensopdracht? We mogen onszelf kinderen van God noemen. Moet je dan niet bezig zijn met de dingen van de Vader?

We zijn bezig met van alles en nog wat. Op je werk. In je huis. In je gezin. Met de mensen die bij je horen. Met de informatie die op je af komt (of die je opzoekt). In de kerk met regelen en organiseren van van alles. We zijn bezig met het maken van plannen. Maar zijn dat de goede dingen? Zijn we bezig met de goede dingen?

Je kunt jaloers zijn op Jezus die zomaar alles om zich heen lijkt te vergeten om bezig te zijn met de dingen van de Vader. Wij komen daar vaak helemaal niet aan toe. Jezus wel. Hij moet. ‘Ik *moet* zijn in de dingen van de Vader’ Dat moet niet van iemand anders. Het is een innerlijke noodzaak, een drive van binnenuit, uit Hemzelf of door Gods Geest.

Jezus vraagt ons vandaag: Moet je niet bezig zijn met de dingen van de Vader? Hoe dan?

Jezus doet dat door connectie te zoeken met de Vader. Door het hele evangelie heen lees je dat Hij zich geregeld terugtrekt naar een eenzame plaats om te bidden. Bidden, stil worden bij God, tijd nemen om bij hem te zijn, dat is bezig zijn met de dingen van de Vader. Al is het maar een kwartiertje met een app die je helpt bij het bidden, met een bijbeltekst uit het rooster van Taizé, met mooie muziek, een lied, een paar woorden. Of gewoon zomaar, met je handen in de schoot.

Jezus is ook bezig met de dingen van de Vader door in gesprek te zijn. Hij gaat zitten tussen de leraren. Hij zoekt dat op: een plek waar je wijzer wordt. En Hij luistert en stelt vragen. Daar leer je van. 'Wie luistert weet meer' is de slogan van NPO radio 1. Bij dat luisteren hoort ook doorvragen. Begrijp ik het goed als...? En hoe zit het dan met...? Ja, zegt een ander, en ik dacht... Zo word je al vragend wijzer. Dat vormt je en helpt je verder. Dat ervaren we deze week in 5G, gespreksgroep voor 45-minners (ook op andere plekken) Dat je samen verdiept in het geloof. Iemand zegt iets, je proeft of je echt begrijpt wat hij bedoelt. Vraagt verder. Dit is de joodse manier van leren.

Moet je niet bezig zijn met de dingen van de Vader? Dat is de vraag.

Dat gebeurt ook als je samen komt in de geloofsgemeenschap. Jezus werd besneden toen hij 8 dagen oud was. Wat later stelden Jozef en Maria Hem voor in de tempel. Zo hebben Marije en Nils vandaag hun kinderen laten dopen. Dat betekent iets voor jullie als gezin en familie, maar niet alleen jullie, de hele gemeenschap wordt daardoor verrijkt en geïnspireerd.

Dit verhaal speelt rond één van de grote joodse feesten: Pesach. Wij gaan straks weer Pasen vieren. Met de nevendienstleiding hebben we al plannen gemaakt hoe we met ouders en kinderen daar goed inhoud aan kunnen geven en we er ook plezier in hebben met elkaar. In werkgroep vieren hebben we nagedacht over de grote dagen op weg naar Pasen, avondmaal, doop gedenken, stil staan bij het lijden en feest omdat Jezus leeft. En dan gaat het in de vergaderingen soms over crêpepapier en antependia. Maar altijd als middelen die ons helpen om bij de Vader te zijn.

Dus dat is waar het evangelie ons vandaag toe uitnodigt: 'moet je niet bezig zijn met de dingen van de Vader?'

Tot slot. Soms zou je als vader en moeder willen dat je kind klein blijft. Dat je ze dichtbij je kunt houden en nooit kwijt raakt. Dat je samen met ze het geloof blijft delen. Dat ze hun onbevangen kijk op de wereld houden. Maar kleine kinderen worden groot. En dat is goed. Dat is groei. Ze verliezen misschien hun naïviteit. Maar wat ze niet verliezen, wat misschien zelfs alleen maar groter wordt, is hun vermogen om liefde te geven en te ontvangen.

We hopen dat jullie kinderen mogen groeien in het licht van jullie liefde als ouders, ook als het lastig is, en in het licht van de Vader in de hemel. In Jezus' Naam.
Amen.